

20 października 1931 r.

F22 b 9/10

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14261.

Kl. 13 f 1.

Karl Gromus
(Rodaun, Austria).

Sposób zakotwienia ściany sitowej skrzyni paleniskowej i uszczelnienia płomieniówek kotłów parowozowych.

Zgłoszono 4 lipca 1929 r.

Udzielono 29 lipca 1931 r.

Pierwszeństwo: 6 lipca 1928 r. (Austria).

Wynalazek dotyczy sposobu zakotwienia ściany sitowej skrzyni paleniskowej i uszczelnienia płomieniówek kotłów parowozowych. W tym celu płomieniówkę zaopatruje się w nacięte na jej końcu rowki, które przy rozwalcowywaniu rury zostają wtłoczone w miedzianą ścianę sitową, dzięki czemu osiąga się uszczelnienia płomieniówek i zakotwienie ściany sitowej.

W celu zapobieżenia wyginaniu się ścian sitowych oraz w celu uszczelniania płomieniówek zaopatrywano dotychczas końce rur np. w pierścienie uszczelniające, wtłaczane w miedzianą ścianę. Według innego sposobu nasadzano na końce płomieniówek pierścienie ochronne po stronie

skrzyni ogniowej, chroniące te końce przed spalaniem, względnie łączono te rury ze ścianą zapomocą spawania lub w podobny sposób. Sposobami temi nie osiągnano jednak pożądanego celu.

Według wynalazku osiąga się pewniejsze niż dotychczas umocowanie płomieniówki w ścianie sitowej, wskutek czego zapobiega się wyginaniu się tej ściany, a przy wymianie płomieniówki zbędne jest rozwiercanie otworu na większą średnicę. Rury mogą tu być często wymieniane, przy czem wielkość oddzielającego mostku pomiędzy otworami ściany nie zmniejsza się, wskutek czego ta ostatnia może trwać dłużej.

Na rysunku uwidacznia fig. 1 końcową część płomieniówki w widoku z boku, a fig. 2 — płomieniówkę, umocowaną w ścianie sitowej w przekroju.

W pewnej odległości od powierzchni czołowej części końcowej *B* płomieniówki zostają nacięte na jej powierzchni obok siebie rowki *C*, których ilość wynosi dwa do pięciu o głębokości nie przekraczającej 1 mm (najstosowniej 0.6 mm głębokości), przyczem szerokość nacięcia wszystkich rowków wynosi tylko część grubości ściany płomieniówki. Zakończenie *B* może być wykonane z płomieniówką z jednej części lub może być do niej przypawane jako żelazny króciec.

Koniec płomieniówki wsuwa się lub wbi-ja następnie w otwór ściany *A* i rozwalco-wuje znanym sposobem, przyczem materiał ściany miedzianej wchodzi w rowki *C* tak, że powstaje szczelne połączenie i pewne u-mocowanie obu części względem siebie.

Zaletą wynalazku niniejszego polega na silnem zakotwieniu ściany sitowej, dzięki czemu zapobiega się jej wyginaniu, przy-czem jak próby wykazały, ściana taka trwa dwa razy dłużej, niż przy dotychczas sto-sowanych sposobach umocowania. Oprócz tego połączenie jest dość szczelne, a prze-

ciekanie nieznaczne. Pomimo to odluzowa-nie połączenia może być dokonane łatwo, a przy wygładzaniu otworu powstaje bardzo mała strata na materiale, wskutek czego szerokość mostku między otworami prak-tycznie nie zmniejsza się, co również zwię-ksza czas trwania ścian.

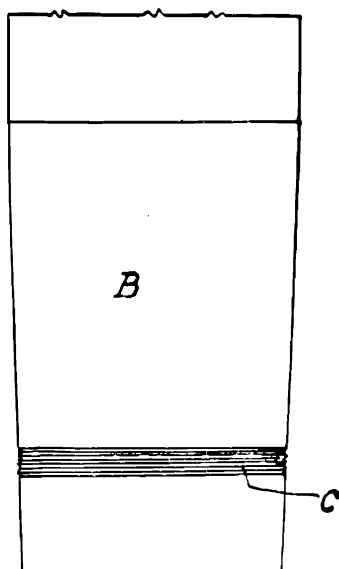
Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób zakotwienia ściany sitowej skrzyni paleniskowej i uszczelnienia pło-mieniówek kotłów parowozowych, znamien-ny tem, że na końcowej części (*B*) płomie-niówki nacina się rowki, które zostają wtła-czane w miedzianą ścianę sitową zapomo-cą rozwalcowania.

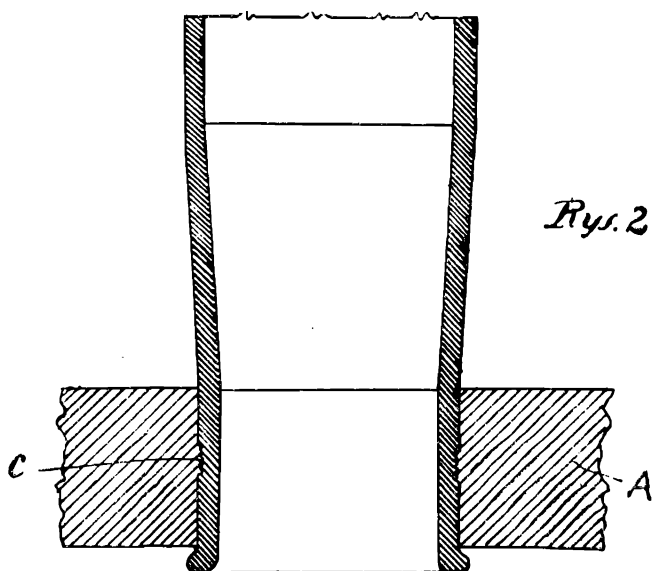
2. Sposób według zastrz. 1, znamien-ny tem, że głębokość rowków (*C*) wynosi mniej niż 1 mm.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, zna-mien-ny tem, że szerokość nacięcia wszyst-kich rowków (*C*), których ilość wynosi od dwóch do pięciu, jest mniejsza od grubości ścianki płomieniówki.

Karl Gromus.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Rys. 1.

Rys. 2.